

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Шта још рећи, браћо и сестре, после ових речи дивних које смо вечерас овде слушали. Којим речима да опишемо ову радост која испуњава све нас овде сабране на овоме светоме месту. Овај малени храм овога часа личи више на небо него на земаљску грађевину, јер овде су сабрани како чусмо из ових молитава да је дошао сам Господ наш Исус Христос са Пресветом Мајком својом, са Светим Анђелима и Арханђелима и са свима светима. Јер је Господ рекао да *на небу бива већа радост̄ за једнога њокајника који се каје, него за деведесет̄ девет̄ њраведника којима не треба њокајање*. А ми вечерас имамо не једнога него тројицу покајника, три млада човека који су чули глас Господњи: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и за мном иде.“ И они су пре неких пар година, сваки за себе, одрекли се свега тога у свету и узели Крст Христов и кренули за Њим. И ево стигли су у моменат када је њихов труд, њихово искушеништво крунисано примањем светог анђелског лика, залог великог анђелског лика – чин монашки. А све то, браћо и сестре, уочи овога дивнога и великога празника, празника Благовести који је зора хришћанског сјаја, почетак спасења рода људскога и пример свима нама Света Богородица, пример свима нама како треба да живимо у овоме свету. На вест архангела Гаврила да ће родити сина Она рече: „Ево слушкиње Господње нека ми буде по речи твојој.“ И ми сви треба да будемо слуге Господње и да прихватамо све оно што је по Његовој речи и по

Његовој вољи. То важи, браћо и сестре, не само за монахе него важи за свакога хришћанина који жели спасење души својој. То је благовест, радосна вест, блага вест, добра вест, коју до тада род људски није чуо – да долази Син Божији међу нас, да постаје човек, да се оваплоћује, живи са нама, учи род људски и спасава га од греха, смрти и ђавола.

И још један празник, празник Лазареве суботе, празник васкрсења четвородневног мртваца Лазара који је у гробу лежао и почео да заудара по сведочењу самих сестара његових. И њега је Господ подигао из гроба. На реч Господњу *Лазаре изађи напоље* мртац је устао, оживео и изашао из пећине у коју је био сахрањен. На дивљење свих окупљених људи из целог света који је за то чуо.

Господ је дакле победио највећег непријатеља рода људскога, победио је смрт. Показао је тиме да је смрт сан из кога Господ својом речју буди, и да ћемо сви дочекати то време када ће Господ и нама рећи, јер ћемо тада и ми сигурно бити у гробовима својим, изаћи напоље, свакога по имену и сви ћемо тада вакрснути и предстати чему? Пред Суд Божији да нам даде по делима нашим, не по ономе шта обећавамо на крштењу, на монашењу или не знам не чему све другоме, него по ономе шта смо од обећаног и изјављеног испунили и одржали. То је порука и поука ова три велика догађаја који вечерас испуњавају ово место и ово време у коме се налазимо.

Чули сте да су ова три млада човека дали завете Богу. Ти завети нису ни мало лаки. Они су свесни тога зато они нису одговарали самоуверено као што ми у животу обичноме говоримо да ја то могу, ја то хоћу и тако даље, него с Божијом помоћи! Сам не могу али уз Божију помоћ надам се да ћу то моћи испунити. Дакле, ти завети које су они положили, њих обавезују да се целог живота труде јер на свако питање је било *хоћеш ли до смрти остати у њој и њој...* и они су сви одговарали *да с Божијом помоћи*. Али они су постали монаси, браћо и сестре, не само ради себе него и ради нас. Ради Цркве Божије у овоме свету, да они буду молитвеници пред Богом за себе, за своју сабраћу монахе и монахиње, за своје рођаке, за своје пријатеље и за цео свет да Господ излије милост своју на све нас и све нас приведе на пут спасења и уведе у Царство своје Небеско кроз свето васкрсење. Васкрсење Лазарево које данас славимо, каже се у тропару тога празника, да је то наговештај општег васкрсења, јер као што је Лазар васкрсао тако ће сви људи, од Адама до последњег човека васкрснути ради пристанка на Суд Божији.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, Светих архангела Божијих Гаврила и Михаила и Светог четвородневног Лазара помогли нашим младим монасима али и свима нама да и ми можемо да кажемо *Ево слуше Господњега нека ми буде по речи његој*.

Амин.